

تقسیمات محاکم

رای محکمه استیناف شعبه تمیزی بر نقض

در مورد عدم رسیدگی بدعوی جعل در مرحله استینافی

علیه اظهار داشته که چون بامدعی مکاتبه داشته ام و اخیراً در صلاح ناحیه از او شکایت کرده ام از روی خطوط من این نوشته را درست کرده است - محکمه ترتیب اثر نداده و او را محکوم کرده - محکمه بدایت هم که استینافاً رسیدگی کرده حکم بدوی را تأیید کرده - محکوم علیه تمیز خواسته - محکمه استیناف شعبه تمیزی در حکم شماره ۱۵۸۰ مورخ ۱۶۶۶ پس از رسیدگی چنین رأی داده است.

« مستدعی تمیز در استیناف صریحاً دعوی جعل نسبت بمدرک دعوی نموده از ملاحظه پرونده استینافی معلوم میشود که دعوی جعل بمستدعی علیه ابلاغ نشده زیرا نسخه نای لایحه اعتراضات استینافی در پرونده ضبط بعلاوه از ملاحظه ورقه ابلاغ نامه مستفاد میشود که فقط دعوی استینافی و وقت محاکمه بمستدعی علیه ابلاغ شده است چون دعوی جعل در مرحله استیناف قانوناً مسموع و قابل رسیدگی میباشد رسیدگی محکمه استیناف بدون ابلاغ دعوی مزبور بطرف برخلاف اصول محاکمه بوده اعتراض مستدعی تمیز که تقریباً در این زمینه است وارد حکم همیز غنه بموجب شق ۳ از ماده ۳۴۰ اصول آزمایش نقض میشود... »

بموجب ماده ۹۷ قانون آزمایش - هرگاه طرفی نسبت بسند طرف مقابل ادعای جعلیت دارد باید در اولین لایحه که در جواب آن سند داده میشود ادعای خود را باتمام دلائل آن بنویسد .

گرچه این ماده در قسمت محاکم ابتدائی ذکر شده ولی طبق ماده ۳۰۳ قانون نام برده - اصول و قواعدیکه در محاکم ابتدائی در خصوص ترتیبات محاکمه و صدور حکم رعایت میشود در محاکم استیناف نیز مرعی خواهد بود مگر در مواردی که صریحاً تکلیف آنها در این باب معین است - و موضوع دعوی جعل تنها در قسمت راجع بمحاکم ابتدائی ذکر شده بنا بر این رعایت مواد راجعه بجعل در مرحله استینافی نیز لازم بنظر میآید .

کسی باستنادسندهای بر کسی در محکمه صلحیه اقامه دعوی کرده مدعی علیه سند را تکذیب کرده مدعی تقاضای اسکتاب کرده و خط مدعی علیه در بر و نده دیگر را برای اساس تطبیق معرفی و پس از ارجاع به خبره و تطبیق و تصدیق مطابقه در بعضی کلمات محکمه قرار صحت انتساب را داده است مدعی

رای دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردیکه مسبب جرح واقع شدن در حکم ایراد جرح دانسته شود

کسی از جهت سبب ایراد جرح منتهی بفوت واقع شدن تحت تعقیب واقع پس از رسیدگی دادگاه جنسائی بعنوان آنکه متهم بامقتول و بکنفر دیگر داخل منازعه شده و باچوب آنها را میزده و چون مقتول فرار کرده متهم او را

بموجب ماده ۱۷۱ قانون مجزات عمومی - هر کسی عمداً بدیگری جرح یا ضربی وارد آورد که منتهی بفوت گردد بدون آنکه مرتکب قصد کشتن را داشته باشد به حبس با اعمال شاقه از سه تا ده سال محکوم میشود...

محکمه کافی برای اثبات جرم نبوده که ایراد بنظر محکمه و قابل طرح در مرحله تمیزی نیست ولی از حیث تطبیق عمل ثابت شده در نظر محکمه که متهم را ضمیمه وقوع جرح منتهی بفوت دانسته نه ایراد کننده جرح مزبور و معذالک عمل او را تطبیق با ماده ۱۷۱ قانون مجازات عمومی که صریح در ایراد جرح منتهی بفوت است نموده اند اشکال قانونی وارد و موجب نقض حکم در این قسمت میباشد و چون نقض مزبور در قسمت دیگر حکم که بواسطه رعایت تعدد جرم با رعایت تخفیف سه ماهه حبس تأدیبی برای ایراد ضرب معین شده نیز سرایت دارد بنا بمراتب فوق حکم مورد استدعای تمیز بر طبق ماده ۴۳۰ قانون اصول محاکمات جزائی بانفاق اراء نقض میشود...

تعقیب کرده و در دره بزعمین افساده پیداشانی او مجروح و بر اثر آن فوت میشود و بنا بر این متهم مسبب جرح منتهی بفوت شده و با استناد ماده ۱۷۱ قانون مجازات و رعایت ماده (۲) الحاقی بواسطه ایراد ضرب بیک نفر دیگر و بادر نظر گرفتن علل مخففه او را پنجاه سال حبس با اعمال شاقه و در قسمت ضرب سه ماه حبس تأدیبی محکوم کرده است.

محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۵) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۳۲۹ و ۲۳۱۲ بتاريخ ۲۲ ر ۱۶۱۰۰ چنین رای داده است:
(اگر چه اعتراضات مستدعی تمیز تماماً مبنی بر انکار ارتکاب جرم و این است که ادله متخذة در نظر

رای دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد رد عرضحال استینافی بدون تحقیق در تساریخ و محل تقدیم عرضحال

استیناف بدفتر محکمه فرستاده شده بدون اینکه یاد داشت مزبور مشعر بتقدیم عرضحال از طرف مستانف بدفتر مزبور باشد و ممکن است بطوریکه خواستار تمیز در لایحه تمیزی خود اعتراضاً بیان نموده عرضحال استینافی خود را بدفتر محکمه حاکمه (جنحه) داده باشد خاصه با قید نمودن خود مستانف در عرضحال استینافی باینکه حکم بدوی در اردیبهشت ۱۳۱۲ باز ابلاغ شده و مستبعد بودن اقدام بشکایت استینافی در مرداد ۱۳۱۶ که منجاوز از چهار سال میشود بنا بمراتب مذکور لازم بوده که محکمه استیناف با استیضاح لازم از مستانف و تعیین اینکه مشارالیه عرضحال استینافی خود را بکدام مرجع قانونی داد، و تحقیق از دفتر محکمه جنحه مبارت با صادر رای مقتضی نماید لذا قرار مورد در خواست تمیز از لحاظ نقصان تحقیقات مخالف اصول محسوب و بموجب ماده ۴۳ قانون اصول محاکمات جزائی بانفاق اراء نقض و ختم امر بهمان محکمه استیناف (شعبه صادر کننده قرار رجوع میشود.)

کمی بانها هم سرقت با استناد ماده ۲۲۶ در دادگاه جنحه محکوم و از حکم مزبور استیناف میخواهد - دادگاه استیناف از لحاظ تقدیم شدن عرضحال در غیر موعد قانونی قرار رد عرضحال را صادر مینماید - محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۵۹۲ و ۲۳۵۵۱ بتاريخ ۲۳ ر ۱۶۱۰۰ چنین رای داده است:

(چون محکمه استیناف فقط تاریخ ورود عرضحال استینافی را بدفتر خود در نظر گرفته و بلحاظ اینکه حکم محکمه جنحه در تاریخ ۲۶ اردیبهشت ۱۳۱۲ بمحکوم علیه ابلاغ و عرضحال استینافی مشارالیه در ۲۱ مرداد ۱۳۱۶ بدفتر محکمه استیناف وارد شده قرار رد عرضحال مستانف را صادر کرده در صورتیکه بر حسب حکایت اوراق مربوطه که در پرونده استینافی ملاحظه میشود معلوم است که مستانف عرضحال خود را مستقیماً بدفتر محکمه استیناف نداده و عرضحال مزبور در ضمن یادداشتی از دفتر پارک

رای دیوان عالی تمیز بر ابرام - در مورد تعیین خسارات قانونی محاکمه

و ممکن بود بدون اعزام نماینده کتیباً بوسیله پست طریق و کیفیت اجراء و وصول و ایصال را تذکر داده باشد و ثانیاً خسارات مورد ادعاء از جمله خسارات قانونی بنظر نمیرسد تا اینکه محکمه نسبت باین قبیل خسارات مکلف بصور حکم بوده باشد بنابراین مذكوره حکم مورد شکایت استینافی دائر بر رد دعوی مستأنف بی اشکال است و تأیید می شود (محکوم علیه تمیز خواسته -)

دیوان عالی تمیز شعبه (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره ۲۶۴۴۰۱۰۲۲۸۰ تاریخ ۷/۱۰/۱۶۱۰ چنین رأی داده است: (اعتراض مستدعی تمیز باستناد مواد ۳۵ و ۳۶ و تبصره ۱ و ۲ و مواد ۳۷ و ۳۸ قانون تسریع محاکمات وارد نیست زیرا مواد مزبوره راجع بخسارت تأخیر تأدیه و هزینه محاکمه است و ارتباطی باین مورد ندارد و چون اعتراض دیگری نشده و اشکالی نیز که مؤثر و موجب نقض باشد بنظر نمیرسد لذا حکم مورد شکایت تمیزی بانفاق آراء مبرم است.)

کسی باستناد حکم قطعی از دادگاه بدایت اقامه دعوی بر محکوم علیه نموده و مبلغی بعنوان حق جعاله و خرج رفتن و برگشتن مأمور برای اجرای حکم در محل که بر حسب نامه عدلیه محل بوده مطالبه کرده - دادگاه بدایت قرار رد دعوی مزبور را صادر کرده - محکوم علیه استیناف داده - دادگاه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده است:

(اعتراضات وکیل مستأنف بر حکم مستأنف عنه خلاصه این است که اعزام نماینده از طرف موکل بمحل و دادن حق الجعاله و مخارج ایاب و ذهاب بر حسب نامه عدلیه محل بوده که از این طریق مبلغ مدعی به را بعنوان خسارت تحمل نموده اعتراضات مزبوره غیر قابل توجه است زیرا اولاً اجراء حکم و وصول محکوم به از وظائف خود عدلیه بوده و مستأنف الزامی با اعزام نماینده به محل نداشته است و فرضاً هم از طرف عدلیه چنین تقاضا برای اجراء و وصول و ایصال محکوم به میشد موردی برای پذیرفتن این تقاضا نبود.

رای دیوان عالی تمیز بر ابرام - در مورد عدم تعقیب متهم بسرقت آب

العموم استیناف خواسته و دادگاه استیناف بعنوان آنکه با فرض تحقق عمل مرقوم تا رقتیکه آب در حیزت مالک نیامده قطع یا تصرف در آن سرقت محسوب نمیشود حکم مستأنف عنه را تأیید کرده - مدعی العموم تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۵) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۰۱۰۹۱۰۲۳۰ تاریخ ۲۰/۱۰/۱۶۱۰ چنین رأی داده است:

(اعتراض مدعی عمومی استیناف که آب باعتبار مجری قابل تملک بوده و بردن آن نیز بنحویکه پرونده عمل حاکی است سرقت محسوب میشود بحکم ممیز عنه وارد نیست چه آنکه بطوریکه محکمه تصریح نموده بر طبق ماده ۲۶۲ قانون مجازات عمومی مادام که جلوگیری و قطع آب موجب تضییع یا خشک شدن درخت یا حاصل دیگری نگردد جرم محسوب نخواهد شد و چون از جهات دیگر نیز اشکالی که مؤثر در نقض باشد بنظر نرسید حکم مزبور بانفاق آراء ابرام می شود.

بموجب ماده ۲۶۲ قانون مجازات عمومی: هر کس حاصل دیگری را بچراند یا تا کتمان با باغ میوه یا نخلستان کسی را خراب کند یا بواسطه سرقت یا قطع آبی که متعلق به آن است یا با اقدامات و وسائل دیگر خشک کند یا باعث تضییع آن شود به حبس تأدیبی از هشت روز تا سه ماه یا پرداخت غرامت از صد تا دو هزار ریال محکوم خواهد شد و اگر بدایت کسی را با اتهام سرقت آب متعلق دیگری باستناد ماده ۲۲۶ مورد تعقیب قرار داده و دادگاه جنحه بنظر اینکه اصل آب قابل تملک نیست و بتبعیت مجری مال غیر منقول شناخته میشود مشمول ماده استنادی نخواهد بود و چون بموجب ماده ۲۶۲ قانون مجازات عمومی شرط جرم شناختن قطع آب اقتران آن یا تضییع یا خشک شدن حاصل است و در این مورد دلیلی برای حصول شرط مزبور موجود نیست که بتوان بر فرض صدور عمل اتسافی (قطع آب) از متهم او را مجرم شناخت حکم به تبرئه متهم داده - مدعی -